

[Pelle Voigt]

som spøg – i betragtning af, at der jo her kan gives et eksempel til efterfølgelse for mindre humoristiske og mere alvorligt tænkende borgere, som måske også er i besiddelse af våben af den ene eller den anden art – forhåbentlig dog ikke fragmentationsbomber.

Men jeg forstår af Berlingske Tidende den 28. oktober, at meddelelsen på telefonsvareren slet ikke er indtalt for at bortskræmme tyve, sådan som ministeren var inde på, men derimod er en spøg over for det pågældende folketingsmedlems venner, og det var, synes jeg, meget svært at forestille sig, da jeg stillede spørgsmålet. Jeg var helt klart af den holdning, som justitsministeren har givet udtryk for her, men det må simpelt hen skyldes, at jeg kommer fra et sted, hvor det ikke er almindeligt i omgangskredsen, at ens venner kravler ind ad døre og vinduer, når man er på udlandsrejse.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Jeg forstår nu, at hvis politiet skal tage sig af det, mener hr. Pelle Voigt, at de pågældende skal gå hen og sige: Kan I ikke gøre noget ved den mand, for han har lavet en spøg, som jeg ikke synes om. Det skulle være grundlaget for anmeldelsen. Nu er det jo ikke mig, der skal tage stilling til det, men politimesteren i Næstved, og så må vi se, hvad han får ud af det, hvis der kommer en sådan anmeldelse. Jeg forstår, at den i hvert fald ikke kommer fra hr. Pelle Voigt – i forbindelse med troen på, at der skulle være en bombe. Så nu kan hr. Pelle Voigt og jeg forene os i en fælles tro på, at der ikke var nogen bomber, og da vi ikke særlig godt kan lide bomber, er vi glade for det.

Ole Espersen (S):

Jeg er enig med justitsministeren i, at man ikke skal tage denne sag for alvorligt og næppe heller ulejlige politiet med den. Mon man ikke kunne konkludere – og det vil jeg gerne spørge ministeren om – at man ikke skal tage det så højtideligt, hvad hr. Helge Adam Møller siger i telefonen?

Pelle Voigt (SF):

Jeg føler mig, som ministeren var inde på, bestemt ikke foranlediget til at rejse nogen anmeldelse, da jeg slet ikke er truet. Jeg hverken er indbrudstyv eller hører til den omgangskreds, som kunne finde på at kravle ind ad vinduerne, når hr. Helge Adam Møller er ude at rejse.

Men jeg synes, det er vigtigt at få fastslået over for andre ansatte i forsvaret og over for privatpersoner i det hele taget, at en sådan fremgangsmåde, hvis den blev taget i brug i fuldt alvor, naturligvis ikke er lovlig. Og det kunne være den seriøse hensigt bag dette spørgsmål.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det er da klart, at hvis der var noget om det hele – hvad der altså ikke er – ville det være noget, der ikke kunne accepteres. Jeg tror slet ikke, vi behøver at drøfte nærmere, at man selvfølgelig ikke må gå rundt og anbringe bomber i sit hus, men det er der nok heller ingen der tænker på at gøre.

Til hr. Ole Espersen skal jeg blot sige, at jeg altså kan konstatere, at hr. Ole Espersen ikke tager så højtideligt, hvad hr. Helge Adam Møller siger, men det har hr. Ole Espersen vel egentlig aldrig gjort.

For mit eget vedkommende vil jeg bare sige, at det eneste, man kan konstatere, er, at hr. Helge Adam Møller i denne sag har handlet med noget, man vist kan kalde utjenlige midler, hvis det drejer sig om indbrudstyre, og det er jo kolossalt straffrit, når det er utjenlige midler.

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne spørge justitsministeren, om justitsministeren kan tilslutte sig Piet Heins gruk fra 1940, hvor Piet Hein siger: »Den, som kun ta'r spøg for spøg og alvor kun alvorligt, han og hun har faktisk fattet begge dele dårligt.«

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Ja, det kan jeg godt, men jeg bruger det aldrig selv, for så tror folk, at det er et citat fra hr. Glistrup, og det bryder jeg mig ikke om, for han snakker altid om det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 116

3) Til *forsvarsministeren* af:

Pelle Voigt (SF):

»Er det tilladt ansatte i det danske forsvar at anvende deres eller forsvarets materiel til indbrudssikring eller trusler mod indbrudstyre eller andre mulige lovovertrædere?«